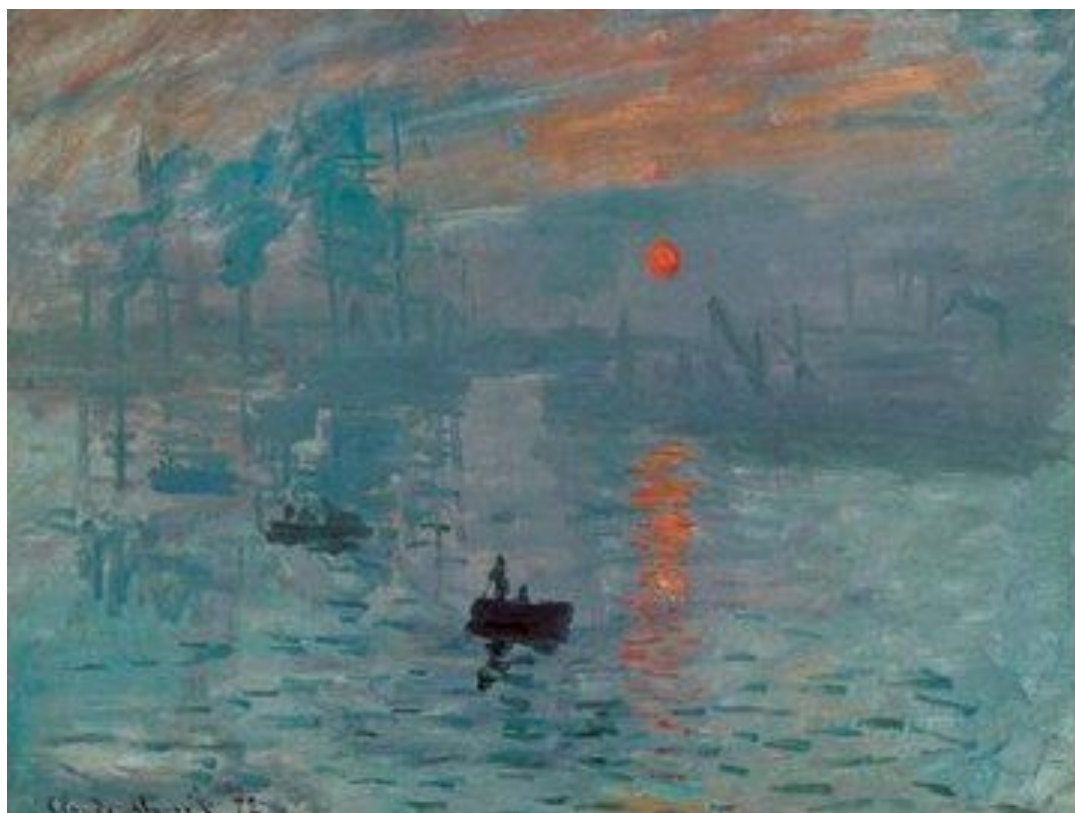

2017

č. 7

Claude Monet „Impression, Soleil Levant“ 1872
(vystaveno v Musée Marmottan Monet v Paříži)

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 2. srpna v 17:00 u **Kačky** v bazénu ve Všenorech. Skupinový odjezd ze Smíchovského Nádraží v 16:25

Zápis

Pod kaštany Dejvické nádražní restaurace jsme se sešli v sice komorní, ale zato výborné sestavě: **Kája, Kost'a, Pacík, Petr, Pírilík, Přemík, Reyp a Styda.**

Petr a **Pírilík** odešli před fotografováním.

Došlé omluvenky:

Zub se omluvil, že bude na prázdninách;

Zdravím všechny, byl jsem chorý a bohužel 5.7. jsem na Slovensku v lázních Ahoj **Rony**

Velký dík za, řekl bych "novodobového Plaváčka" - ale tím vlastně

"Starodobového", neb v něm nejde především o nás starce ale o oddíl celkově.

Dobře vám u **Jakuba** bylo, a jistě bude i zítra, na Pegasove Dejvickém nádraží - ale nezúcasním se, priority jsou převítí.

Tesí mne, že se diskuze ohledně Výbrnice povedla.

Ohledně stránek Petky: Pochopitelně existují vzájemné odkazy, to jsme s **Trumsajem** hned zařídili, ale zřejmě je každý nenajde. Proto se poustím do popisu "current state".

Do příště, **Hakim**

Ahoj! Jsem na chalupě, tak se omlouvám a na schůzku nepřijdu. keep**JOB**

Omlouvám se na středu. Nejsem v Praze. **Pegas**

Telefonicky se omluvili:

Bobánek: Ve svátek nemám do Prahy spojení. Tak se omlouvám.

Chingo: Jsem v kruhu rodiny a tak je dnes neopustím. Omlouvám se na schůzku.

Vtipy

Teorie je když všechno víme a nic nefunguje.

Praxe je, když všechno funguje, ale nikdo neví proč.

My jsme spojili teorii s praxí: Nic nefunguje a nikdo neví proč.

Ptá se muž Boha: „Pane Bože, proč jsi stvořil ženu tak krásnou?“

„Abys ji miloval“ odpoví Bůh.“

„Ale proč jsi ji stvořil tak blbou?!“

„Aby milovala ona tebe!“

Policajti vyšetřují smrt babky, která se během Vánoc zadusila rybí kostí.

Dědka se ptají:

"Dědo a to jste neviděl, že se babka dusí?"

"Cóó? Já blbě slyším!!!!"

"Ptáme se vás, zda jste neviděl, že se babka dusí?"

"Já jsem jen viděl, že stále otvírá pusku a koulí očima jak kapr a tak jsem si myslel, že jen zpívá koledy..."

Vnučka se ptá babičky:

"Babi, kdo je to milenec?"

"Milenec?... Milenec!" vykřikne babička, rozběhne se ke skříni, odemkne ji a vypadne kostra...

Geniální Jiránek

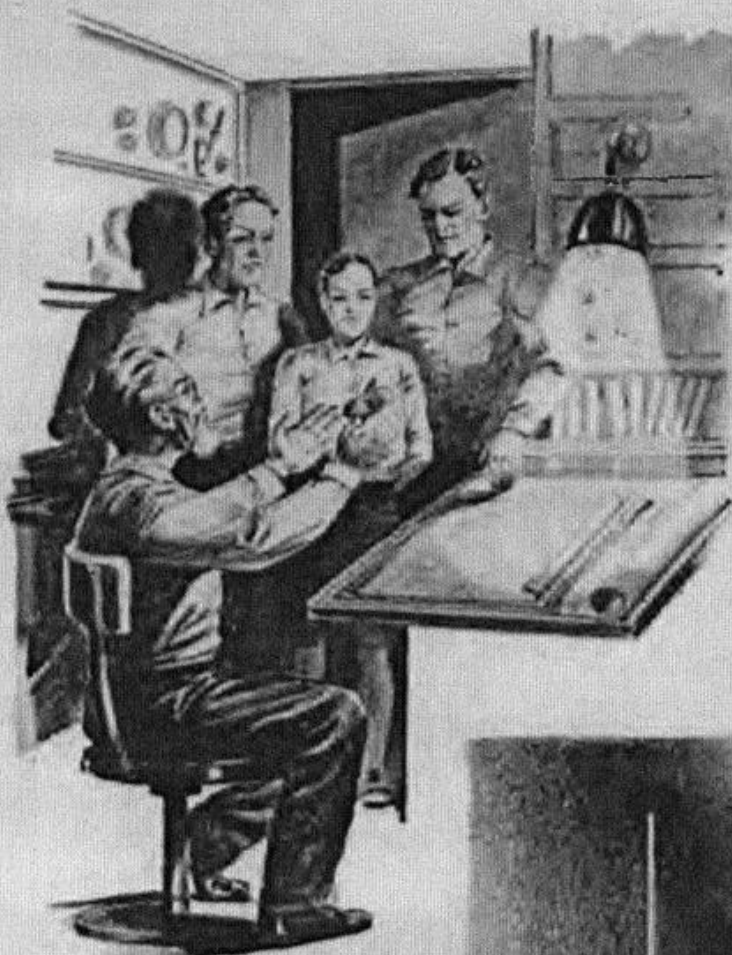

NĚCHÁJU TO. S VORÁČKEM DOSAHUJI ORGASMU BEZ PROBLÉMU...

ZÁVOD MĚSÍČ

Píše Dr. Jan Hrdáča

Kreslí arch. F. Písa

Když už se chtěl Sučevský vzdání svých pokusů, udolán obrázkem pobytu ve vzduchu prázdném prostoru, zaslechl pojednou ke svému nejvyššímu pobouření lidská slova. Byla to Země, která konečně odpovídala. Byl to cizí jazyk — teď poznává angličtinu!... Protože však tuto řeč neovládal, vyslal okamžitě bezdrátovou telefonní signál do nitra Vesmírné lodi. Nástěnný tlampač opakoval jeho vzrušující slova: „Přijďte okamžitě ke mně, mám spojení s lidmi!“

S největší rychlostí, ale i s pěti, která jediné zaručovala, že pobyt ve vzduchu prázdnu mimo kouli nebude smrtelným, oblékli se Gunarev, Tarasov i Volodě do skafandrů a prošli čerpací komorou. Chvátali se pak přiblížili k Sučevskému, který se pokoušel vyladit přijímanou zprávu. Gunarev zapojil se na přijímač, poslouchal a pak telefonoval rozčileně svým druhům, kteří jinak ho nemohli ve svých skafandrech slyšet:

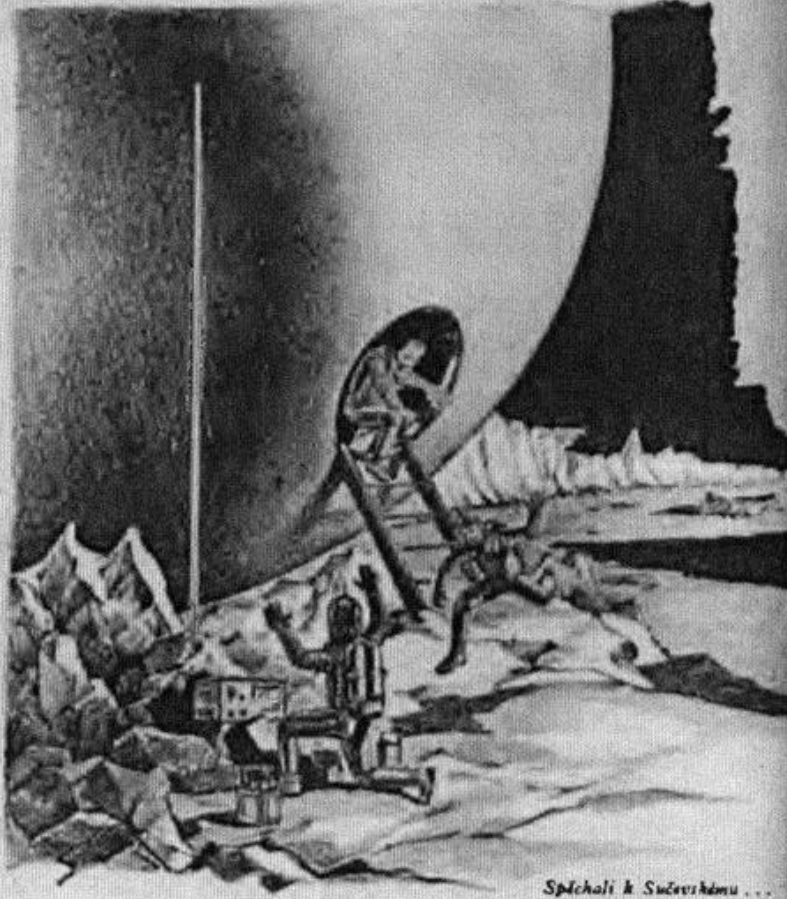
„To není zpráva se Země! To jsou lidé — Američané, kteří tu někde poblíž nás přistáli a jsou nyní v nebezpečí. Je třeba pomoci.. Ihned! Bezedkladně!“

Pokračování příště

Klidný jindy a málomluvný profesor Gunarev byl nad kusem provrtaného kamene u vytržení

Záhadný nález, který v propastech Měsíce učinili Tarasov a Míša, neobyčejně vzrušil všechny účastníky ruské výpravy. I jindy klidný a málomluvný profesor Gunarev byl nad kusem provrtaného kamene u vytržení a o závod se svými druhy pronášel nejrůznější domněnky o tom, která bytost tuto stopu v zdánlivě mrtvém nitru Měsíce zanechala a jaké budou další objevy výpravy. Už důkaz, že Měsíc je nebo byl kdysi oživen, jest úžasným ziskem, který plně odmění námahu a náklady na výpravu vynaložené.

Zatím co jeho druhové v kouli debatovali, pokoušel se Sučevskij navázat radiotelegrafické spojení se Zemí a oznámit jí velikou novinu. Ale snad proto, že jeho vysílací stanice byla slabší než americká, nebo proto, že anténa byla nevhodně umístěna, jeho námaha byla dosud marna. Od jistého bodu při letu se Země na Měsíc neměli Rusové žádné spojení s mateřskou planetou.

Spěchali k Sučevskému...

ZÁVOD MĚSÍC

Píše Dr Jan Hvězda

Kreslí arch. F. Fiala

Ruské výpravě se podařilo po několika pokusech naladit svou vysílačku na vlnu, udávanou americkou výpravou a dosáci s ní spojení. Gunarev navázal anglický rozhovor a vzrušená slova amerického mluvčího (byl to sám Milton Reynolds) vysvětlila mu situaci stěly a její posádky. Gunarev ujistil, že Vesmírná loď ihned vzlétne a vydá se k místu ztroskotání.

Potíž byla však v tom, že Američané neznali přesně místo svého pobytu, neboť v pohledu s povrchu měsíčního byly si krátery velmi podobny. Clay se sice podle výšky slunce pokusil vypočítati místo dopadu, ale k přesnému určení chyběly mu některé údaje. To však nemohlo Rusy odstrašiti. Měli přece radiový kompas a podle signálů, vysílaných každé tři minuty Američany, mohli skoro přímou cestou dosáhnouti místa neštěstí.

Rusové se tedy hned vrátili do své koule a jakmile se zbavili kukel, Gunarev uvedl v chod mohutnou spodní trysku, přidávaje opatrně a jen postupně energii.

... při pohledu na dlouhící se stíny hor si připomněli, jak měsíční den už pokročil ...

... skály se počaly lámati bez jakéhokoliv hluku ...

Přes to utrpěli někteří členové drobné pohmožděny, když se koule při odpoutání převálila na stranu a vrhla je proti stěně kabiny. Opět to byla malá váha jejich těl, které děkovali za to, že neutrpěli vážnější úraz.

Z počátku šlo vše podle programu. Řídíce se údaji radiokompasu postupovali záchranci nad rozervaným povrchem Měsíce jihovýchodním směrem. Bedlivě při tom prohlíželi cirky kráterů, nitra kuželů i velmi příkrá úbočí kruhových hor. Gunarev při pohledu na dlouhící se stíny hor si připomněl jak daleko již pokročil měsíční den a že bude brzy čas na návrat k Zemi.

Signály Američanů stále sílily — důkaz to, že pátrání jde správným směrem a že záchrana se uskuteční. Když však radostné očekávání bylo na nejvyšším stupni, signály pojednou ustaly. Marně Sučevskij vyzýval znovu a znovu Američany, aby se ozvali. Došel jim proud, porouchala se stanice či se stalo něco závažnějšího?

Můžeme to čtenářům prozraditi. Když američtí badatelé byli shromážděni v největším napětí poblíž své vysílačky, zachvěla se pojednou půda prudkým otřesem. Byla to hrůzná podívaná, když se skály počaly lámati bez jakéhokoliv hluku a padati do propasti. Pojednou se odlomil i skalní výstupek, na němž měli Američané svoji stanici a všichni čtyři badatelé řtili se v záplavě balvanů do hlubiny. Mohutné těleso stěly se naklonilo a následovalo své tvůrce a vládce v letu do měsíčních hlubin.